

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

Jámbor óhajítások.

Pécs, 1901. április 12.

A magyar agráriusok közlönye, a „Hazánk“ azon kezdi mai vezércikkét, hogy „a magyar gazdák zöme nyíltan bevallja, hogy a külön vámterületnél ez idő szerint többre becsüli a vámközösséget Ausztriával, föltéve, hogy megvan a teljes reciprocitás és föltéve azt is, hogy ez a reciprocitás becsületesen be is lesz tartva.“

Nos, mi bátrak vagyunk kétségbe vonni, hogy a magyar gazdák zöme bármilyen föltétellel is híve volna a vámközösségnek, ha csak az aulikus nagybirtokosokat nem értjük ez alatt, akik politikai okokból akarnak kedveskedni a bécsi advarnak azzal, hogy az összbirodalmi eszmét szolgáló vámközösség föntartása mellett kardoskodnak.

A független és aulikus tekintetek által nem feszélyezett magyar gazdák már régen tisztában vannak vele, hogy a vámközösség éppen úgy hátrányukra szolgál, mint az iparosoknak, mert a szomorú tapasztalat eléggé igazolja, hogy azok a föltételek, a melyekhez a „Hazánk“ is köti a vámközösség pártolását, eddig sem érvényesültek soha, ezután pedig még kevésbé fognak érvényesülni, mert hisz csak a vak nem látja, hogy a dulakodó osztrák pártok közé mindig a magyar érdeket

vetik oda békítő koncul s az osztrák államépületen mutatkozó repedéseket mindig a magyar gazdasági érdekek fölládozásával csirizelik össze. Azok a repedések pedig mindig fenyegetőbbé válnak, tehát mindig több magyar csirizre is van szükségük.

Csattanós bizonyítékokkal szolgál erre nézve a „Hazánk“ idézett cikke, mikor rámutat a viszonyosságnak arra a sérelmére, hogy Ausztria nem tilalmazza a műbörgyártást s évenként 3,600.000 hektoliter műborral árasztja el Magyarországot; a magyar állatforgalmat Ausztriában minden kigondolható ürügy alatt korlátozzák Ausztriában s ugyanakkor Romániából a hizott sertés behozatalát kedvezményezik; a külföldi gabonabehozatalnál nem érvényesül a vám, dacára annak, hogy a statisztika igazolásaként már évek óta nem vagyunk gabona-exportáló állam, a mi csak az osztrákok érdekében üzött behozatali szabálytalanságok mellett érthető; az osztrák posztógyárosok, a kiket az osztrák és a magyar kormányok közti megállapodás a hadsereg számára szállított posztó gyártásánál belföldi gyapju használatára kötelez, vigan használják az orosz, La-Plata és más külföldi gyapjukat s a katonai intendaturának esze ágában sincs ezt kifogásolni, sőt készségesen nyul az osztrák posztógyárosok hóna alá a magyar juhtenyésztés teljes tönkretételére.

A magyar gazdasági érdekek mind-

ezen sérelmeinek orvoslására a „Hazánk“ cikke azt kívánja, hogy lássuk el szankcióval a gazdasági egyezményeket s meg is jelöli azokat a szankciókat, a melyekkel Ausztriát a viszonyosság betartására kötelezni lehetne.

Igy az osztrák műbor importja ellen szükséges az új vámtarifa megalkotásánál és a szerződés megújításánál azokat a szurrogatumokat, a melyekkel a borpancsolók élnek, a tamarindát, a borkósavat, a borseprót, szeszezett mustot és a többit jól megrakni vámokkal s Ausztriától szankcióval ellátott ígéretet venni, hogy a műbörgyártást tiltani fogja. Az állatforgalmi és gabonabehozatali visszaéléseket lehetlenné kell tenni s ha előfordulnak, meg kell torolni. A gyapjувámokat föl kell emelni s míg ez megtörténik, a delegáció feladata komolyan tenni, a magyar kormányt pedig föl kell hatalmazni, hogy szakközgei útján győződhessék meg, vajjon az osztrák posztógyárosok belföldi gyapjut dolgoznak-e föl.

Alig hihetjük, hogy a „Hazánk“ cikkezője maga is komolyan vegye ezeket a jámbor óhajításokat és komolyan bizakodjék benne, hogy ezek a sértett magyar érdek biztos orvosserét fogják képezni. Vegyük csak a műbor import ellen ajánlott szankciót; hát gondolja a cikkező, hogy a borpancsolási szurrogatumok megvámolása megszüntetheti a műbörgyártást?

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Kossuth-nóta, Kossuth-gyász, Kossuth-szobor.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irtá: Laaskó.

(Folytatás és vége.)

Haza hoztuk tehát és elföldeltük nagy halottunkat páratlan részvétellel s még páratlanabb fájdalommal.

Ott volt minden jóra való magyar ember, aki tehetett, igaz szívvvel, igaz szeretettel. Azt mondják, nem volt ott a hivatalos Magyarország. Én édes Istenem, talán a temetés világraszóló fényét és pompáját elhomályosította az, hogy Bánffy megszökött előle? Már én az mondó vagyok, hogy annak a temetésnek imponáns mivoltát mind külső, mind belső tekintetéből csak emelte az, hogy ott Bánffy-féle alakok sem kegyelelből, sem hivatalosan nem mutatkoztak. Ahol egy nagy család kíséri a rajongásig szeretett atyját utolsó útjára, ott lakájok, kupecok és kuruzslók bámész suttogó és röhögő hadára, vagy pénzért siró banyákra szükség nincsen.

Nem is ez szomorítja az én szívemet, hanem az, amit a lapokból szintén az idén olvasok, hogy már a temetés hetedik évfordulóján a Kossuth-gyászt rendező asztaltársaságok elhatározták, hogy nem vezetnek évenként többé a sirhoz gyászmenetet, hanem minden tíz esztendőben. Nagyon helyesen. Csak hogy éppen ebben a helyeslésben van az oka az én nagy szomorúságomnak és abban is, hogy ezek a társaságok nem igen állnak szavuknak, mert ez idén is végigcselékedtek száználmas menetüket a kerepesi-úton épp olyan rangosan, mint ennek előtte.

Aki — mint én — évről-évre végignézte ezeket a gyászmagyarokat, igazán elszorulhat a szíve ezen a tapintatlanságon. Nem méltó Kossuth Lajos szent emlékéhez, de nem méltó még ehhez a gyülekezethez sem a Kossuth iránt tartozó kegyeletnek ilyen profán formában adni kifejezés.

Hogy itt is idegen kéz működött közre a közlekedés elposványosítására és a részvét imponáló arányokban való kifejezésének korlátozására, ez a szemmel látható kudarcot nem menti, mert minek engedtek tért oda nem való befolyásoknak?

Ezeket a meneteket a főváros, abban is a József-város kezdeményezte, mert a függetlenségi eszméknek csak itt és a Ferenc-városban van némi talaja.

A József-városi függetlenségi párt az anyapárt képére és hasonlatosságára lévén teremtve, évek óta marakszik egymás közt otthon és nyilvánosan, pellengérré állítja a pártkör egyik tagja a másikat bíróság előtt és hírlapokban s csak harmadéve történt, hogy sikkasztással vádolták, még hozzá alaptalanul a kör ügyészét, ugyanazt, aki évről-évre az

ünnepi szónoklatot tartotta Kossuth halálának évfordulóján.

Aztán emlékezzék az a kör vissza az első évek gyászmeneteire. Takács Zoltán volt a menet vezetője — lóháton. Látni kellett ezt a komédiást, akinek a zsebében akkor már, vagy még ott voltak a Berecék tizezei s a kiról már akkor mindenki tudta, hogy nem halászik tiszta vízben. Látni kellett, mondom, ezt a figurát, amint diszmagyarban, pápaszemmel az orrán, lóhátról kommandirozta harsány kappan-hangon a szegény jó öregasszonyok és öreg honvédek seregét, akik a kegyelet szent hitében fölültek ennek a komédiának.

Lejárátták így az egész Kossuth-gyászt tervszerűen, vessenek magukra mindazok, a kiket ezért akár céltudatosság, akár büns nembánomság címén a felelősség terhel.

És hol volt mindekkor az országgyűlési függetlenségi párt, amely Kossuth eszméinek és halhatatlanságának letéteményese kellene hogy legyen, vagy micsoda s amely Kossuth-pártnak is szereti magát nevezni? Az igaz, hogy nem az apa, a Lajos, hanem a fiu, a Ferenc után. Ott volt, ahol most van. Talán csak éppen Eötvös Károly nem ment még akkor el Tisza Kálmánnak tömjenezni a jubileumára, no meg Székes-Fehérvárra dicshimnusz zengeni a szélsőbalról Deák Ferencnek.

*

Elkövetkezett azután annak is az ideje, hogy a nemzeti kegyelet lerója az adóját egyik legnagyobbjának azért, amivel neki tartozik.

Hisz borkósavat, borseprőt, szeszezett mustot elő lehet állítani a belföldön is, aztán, hogy mit fog használni az, ha Ausztriát a műborgyártás tilalmazására kényszerítjük, arról fogalmat szerezhethünk akkor, ha meggondoljuk, hogy mit használt ebben a tekintetben a mi tiltó törvényünk az új végrehajtási rendelet megjelenése előtt. Ha Ausztria követeléseinknek engedne is, a mi szintén nem bizonyos és meghozná az általunk kívánt bortörvényt, hát arra el lehetünk készülve akkor is, hogy az osztrák kormány azután is éppen úgy szemet fog hunyni a borpáncsolás előtt, mint szemet hunytak a mi kormányaink az új végrehajtási rendelet előtt. Hisz a hozandó törvény szigorú végrehajtását magyar érdek fogná igényelni, azt pedig tapasztalásból tudjuk, hogyan szokta végrehajtani az osztrák kormány azokat az intézkedéseket, a melyek magyar érdek védelmezésére szolgálnak.

Hogy milyen legyen az a szankció, mely az állatforgalmi és gabonabehozatali visszaéléseket megszüntesse, azt nem mondja meg a „Hazánk“ cikkezője: talán maga sem tud ilyent, mert különben megmondta volna. De alig hihetjük, hogy komolyan biznék az állat és gabonaimportnak védőkörrel leendő korlátozásában, hisz maga mondja, hogy az osztrák ipusztériának nincs érdekében a jó gabonár és eddig mindig annak vágyai és követeléseire tekintáltak első helyen. Hát ha ez eddig így volt, ugyan mi jogosítja arra a föltevésre, hogy ezután másképp lesz? Talán kisebb lett az osztrák kapzsiság, vagy az ottani pártviszonyok jobban lehetővé teszik az osztrák kormánynak a magyar érdek előtt való meghajlást? Mi az ellenkezőről vagyunk meggyőződve.

Ugyanilyen tekintet alá esik a gyapjувám fölemelésére vonatkozó jámbor óhajtas

is; az a vélemény pedig, hogy a delegáció határozata segíteni fog a felpanaszolt sérelmen, olyan naiv, a mit csak olyan ember táplálhat, a ki a magyar delegáció alázatos óhajásainak sorsáról fogalommal sem bír. Hát még milyen exotikus az a reménység, hogy a magyar kormánynak ellenőrzési jogot adjanak az osztrák gyárosok által fölhasznált anyag puhatolására. Nem akarjuk sérteni a „Hazánk“ cikkezőjét azzal, hogy föltételezzük róla, mintha ezt maga is komolyan megvalósíthatónak hinné.

Ha már szankció kell a vámközösség agrárius híveinek a viszonyosság becsületes betartására, hát állítsák azt föl maguk olyképp, hogy mihelyt annak sérelméről meggyőződtek, nem kérnek többé belőle, hanem őszintén és erélyesen követelik a gazdasági önállóságot s nem elégszenek meg a papírra tett szankcióval. Hisz annak az egyoldalú rendelkezésnek is, a melyen most a vámközösség nyugszik, szintén megvan a szankciója a papíron, de vajjon érsényesült-e az a gyakorlatban? Ha érvényesült volna, most már vámso rompó különitene el bennünket Ausztriától, mert hisz a „Hazánk“ egy cikk keretében is annyi sérelmét sorolta föl a viszonyosságnak, a mely ennek a törvénynek a rendelkezésére szerint is untig elegendő lenne a vámközösség megszüntetésére.

Hírek.

Pécs, 1901. április 12.

Husvét utáni dal.

— Levél a szerkesztőhöz. —

Itt a tavasz Szerkesztő ur,
Rügy fakadt az ágakon,
Uj életre ébred minden,
Csakis én nem, fájdalom.
Mert mit ér, ha fényes nap süt
S az ágakon rügy fakad,

Szobrot Kossuthnak! hangozott a Kárpátoktól Adriáig s hamarosan összegyűlt a szükséges pénz. Szobor azonban még sincs, de még tudtommal a pályázat sincs kiírva s jó szerencse, hogy nőlen ember vagyok, mert különben az unokáim sem érnék meg a szobor leleplezését. Tudjuk az indokot, bár nyiltan nem vallják be, hogy nem akarják az udvar érzékenységet sérteni.

Nem férfias, tehát nem magyar beszéd ez. Annak a servilis lakájszellemnek a bujkálása ez, amely Magyarország egyik miniszterével egyszer kezét csókoltatott Rudolf trónörökösnek. Akkor ezt a szégyenletes tényt is kezdték szépíteni; ráfért. Előhozta, hogy hiszen Bismarck csak nagyobb ember, mégis kezét csókolt fiatal császáriának, mikor trónra lépett. Meg is kapták a választ a mosakodásra azzal, hogy amint a légész nem ismer korlátokat, úgy az ostobaság sem.

Ennek az eljárásnak is ez a kritikája. Álljanak elő azzal a lappangó indokkal nyiltan, hadd lássuk igaz-e? Mindig jobb az ilyesmivel tisztában, mint kétségben lenni!

Ugy tudom, volna szoborbizottság és abban függetlenségi emberek is volnának? Hol vannak? Hol van az országgyűlési függetlenségi párt, mely első sorban volna hivatva és kötelezve a szobor ügyét szőnyegre hozni, ha mindjárt megszámloltatás alakjában is. Ádám hol vagy? Széll Kálmán, mint belügyminiszter a nyilvános gyűjtéseket ellenőrizni köteles. Tessék meginterpellálni, mi történt a szobor-alappal?

De ne kerteljünk, mert abból elég volt már!

Elkezdtek ezt a jétéket már a »Szabadságharc-szobor«-alappal. Mi van azzal a szoborral? Az utolsó gyerek is tudja, mert e két szoborra ezek is adakoztak, hogy a nemzet apraja-nagyja filléreit az 1848—49-iki szabadságharc méltó megörökítésére adta össze s mi történt? Kisütöttek, hogy a szobor tulajdonképpen »Szabadság-szobor« lesz, nehogy a cím valahol szemet szurjon.

Nos, hát nekünk nem szabadság-szobor, hanem szabadságharc-szobor kell. Meg nem az alap, tessék felállítani. Az Egyesült-Államok szabadságszobrának elnevezése helyes és okszerű, mert ők a szolgaság bilincsét zúzták és szabadságot kerestek; de mi évezredek szabadságunk védelmére szálltunk harcba, mi tehát szabadságharcunk feldicsőítését akarjuk látni egy szoborban, azért kell nekünk szabadságharc-szobor, — ez és semmi más!

Igy kezdtek bujkálni a Kossuth-szoborral is. Hogy legalább egy időre elodázzák a szobor felállítását, előhozakodtak a mauzoleum kérdésével s a szobor-alapból erre a célra irányoztak elő egy összeget. Csakhogy mi nem mauzoleumra adtuk garasainkat! Tessék arra külön gyűjteni, majd összeadjuk azt is; de a szobor kérdését tessék amattól függetlenül megoldani és mihamarább, mert ez a kérdés most már nem fog lekerülni a napirendről.

Baross Gábornak egy év alatt szobrot emelt a kegyelet, Ybl Miklósnak annyi idő se kellett. Kalapot emelek mindkettőjük emléke előtt, de hát Kossuth Lajos emléke nekünk mégis csak más valami.

Isten kegyelméből és Bánffy bölcsességéből

Hogyha az én hat leányom,
Mindig pártában marad.

Elmullott a vidám farsang
S el a bőjt, a szomorú,
S lányaim fején még most sincs
Menyasszonyi koszoru.
Megérkezett a husvét is,
El is mullott, el bizony,
Anélkül, hogy segített vón'
Rajtam és hat lányomon.

Pedig kedves Szerkesztő ur,
A megváltás ünnepén,
Ami engem megváltott vón'
Nem malaszt volt, — vőlegény!
Hirdesse ki Szerkesztő ur,
Ujra az én bajomat,
Hátha akad majd valaki —
S elveszi a lányomat.

Kesergő családapa.

A marha, meg a többi.

A budapesti törvényszék felmentett egy mészárossegédet, a ki azt irta kollegájának: Édes barátom, maga egy marha. Az indokolás kifejti, hogy a marha jóra való, hasznos állat, csak hasznára van az emberiségnek, aztán különben sem volt vádlottnak sértési szándéka, mivel az inkriminált kifejezés elé azt írja, édes barátom.

Ez a kis kedélyes ítélet arra van hivatva, hogy megreformálja a becsületsértési pörök történetét. De reformál még mást is: a levélírást. Az alkalmi levelezők letűnnek a napirendről, a könyvek kiadói csődbe kerülnek s új levegő lengi át a világot.

Valamikor régen, az Istenek misztikus korszakában nyájas mosoly öntötte el a pogány istenasszony arcát, mikor így szólították meg:

— Oh, milyen bájos vagy, ökörszemű Hera!

Tessék, merje valaki ma azt mondani szíve hölgyének, hogy nagysád ökörszemű, olyan becsületsértési pört akaszt a nyakába a bájos, hogy megemlegeti holta napjáig.

ből nemsokára ércbe lesz öntve a mi egyik nemzeti hősnök, gróf Pálffy Miklós törekvő nagy alakja, a ki a töröktől szándékosan kiszarolnengedettszegény Magyarországot visszafoglatta a császárnak. Sőt köbe lesz vésve Béla király névtelen jegyzője, csak az a kérdés, hogyan? Mert nagyon szeretném én ennek a mi Anonymusunknak az alakját a Bánffy koponyájából kihámozni, mir t. i. úgy, a hogy azt Bánffy a maga eszejárása szerint elképzeli. Azt is hallom, hogy Tisza Kálmánnak még életében szobrot emelnek a nagy-lelkűen fel nem vett miniszteri nyugdíjából, sőt — gaudeamus igitur — a »kis Baross«, a »munka embere« Hegedűs Sándor is még valószínűleg életében szoborrá lesz meredve az annyira megrágalmazott prezenemárkok még mindig parlagon heverő kamataiból valahol az új vásártéren, csak Kossuth Lajosnak nincs szobra a nemzet szívében, Budapestben, jeltelen sírját is csak a túlradó szeretet ezernyi koszoruja teszi nap-nap után felismerhetővé, — és nincs szobra II. Rákóczy Ferencnek, történetünk legragyogóbb csillagának?!

Csak aludjátok csendes álmaitokat jeltelen sírjaitokban ti nagyobbak a legnagyobbaknál. S ha néha napján lopva könyeket ont a fiui kegyelet, virág fakad minden cseppnek a nyomában: a szabadságnak soha nem hervadó, örök virága!

Nincs alkalmas hely a Kossuth-szobor elhelyezésére, sipogják az udvari kávésnénikék. Nincs-e? Hiszen ez a mi árnyék fő- és székvárosunk még Kossuth Lajos életében kije-

De ezentul más lesz a világ sorja. Képeletemben látom már az ujmódi leveleket, melyek közül előlegezek is néhányat. Ime:

I.

Kedves barátom! Hallom, hogy sürgősen jársz a menyasszonyomhoz, a kihez állítólag rokoni kötelek fűz. Hát azt mondom neked, te diluviumbeli vad majom, hogy szüntesd be ezeket a látogatásokat, különben másképp beszél veled őszinte hived
Károly.

*

A járásbiróság felmentette a bevádolt Károlyt, kimondva, hogy a majom nem képezhet becsületsértést Bizonyos Darwin nevezetű tehetséges tudós szerint ugyanis az emberiség a majomtól származik, következésképp Károly ur is menyasszonyával együtt, mint azt a »rokoni« kifejezéssel jelzi. Marasztaló ítéletet a vád kifejezéseért sem lehet hozni, mert ez a majom egyéniségének folyománya.

II.

Tisztelt nagysád! Napok óta kapok leveleket, a melyben figyelmeztetnek, hogy nagysád rágalmazó pletykákat terjeszt némről. Azt hiszem, nem léptem túl a szerénység korlátait, mikor bátorodom kijelenteni, hogy nem fogom ezentul tűrni az ilyen származásokat s ismétlődés esetén találok módot rá, hogy bizonyos pletykázó teheneket megrendsabályozzak.

*

Járásbirósági ítélet: Vádolt felmentetik a becsületsértés vádjától, mert az inkriminált kifejezések közül egyik sem alkalmas marasztaló ítéletre. Mi a számár? A legjamborabb állat, amely benne van a bibliában is, mint Szűz Mária hordeozója. (Közbevetőleg mondva épen ezért volna alkalmas ezen állat névgyűjteményében a kiigazítási eljárás, hiszen végre is nem bízták a szent Szűzet akármilyen számmárra) A tehén viszont mint páratlanul hasznos háziállat emelkedik ki a tucatból. Bár hozna sok ember annyi hasznót, mint a tehén, végre felvirradna szegény hazánknak.

III.

— Jelenet a XX. végéről. —

Bíró: Vádolt, a ki barátját otromba baromnak nevezte, felmentetik. Indokolom ezt először is a barom számos érdemével, melyek

lölte a szobor helyéül a városház-teret közgyűlési határozattal. Csak hogy élek én gyanu perrel, hogy az esküteri hid építésével azért szabályozták úgy a győri városház-teret környékét, hogy ott a Kossuth-szobor számára hely ne szoruljon.

Ugyan, ugy-e, hát hely nincsen? Én jó Istenem, Budapesten nincs alkalmas hely a Kossuth Lajos szobra számára? Az irás szavaival szólva, ha van kinek szeme, látja, hogy ez megint a »Vakulj magyar!«-féle patikában eszelt maszlag.

Allítsák azt a szobrot akárhova, az a hely a magyar haza és szabadságszeretetek szentélye lesz minden időkre mindenhol.

Szolgállok különben konkrét javaslattal. Legujabbkori történelmünk három apostola, Széchenyi, Kossuth, Deák. Ez a három név három eszmei tartalom, s bár különböző uton haladva, alapvető munkájuk egy célra tört, a nemzet nagyságának kifejtésére, állandósítására. Hogy Kossuth a legnagyobb volt köztük, az a másik kettő nagyságából nem von le semmit. Nem is tudok elképzelni szerencsésebb megoldást, mint azt, hogy ezen három nemzeti nagyságunk érc-alakja a legalkalmasabb helyen, egy mindnyájunk által átértett és átértett nemzeti eszme apoteozisaként egy csoportban helyeztessék el!

Az van tervbe véve, hogy a mai Széchenyi és Deák-szobor közé királyunk lovaszobrát állítják föl. Eltekintve attól, hogy a három szobor-alak egyikének - másikának a multjában semmiféle eszmei contactus nincsen, a szobrok illetően elhelyezése esztétikai szem-

nem engedik meg, hogy sértőfogalommal válják; nem lényegtelen azonban a panaszos és a vádolt között fennálló baráti viszony sem.

Vádolt: Tisztelettel megnyugszom.

Panaszos: Az ilyen baromi ítélet ellen felebbezek.

Bíró: (gunyos mosolylyal) Téved, ha azt hiszi, hogy ezzel a kifejezéssel sérthet. Birói gyakorlat szerint az állatok nemsokára polgárjogot nyernek.

Panaszos: Tisztelem a gusztusokat s önnek is gratulálok, bíró ur. Ön rosszabb a pécsi vízvezetéknel is.

Bíró: (ingerülten) Figyelmeztetem, hogy tartsa meg a bíróság iránti köteles tiszteletet, különben rendbirsággal leszek kénytelen sujtani.

Panaszos: Nem bánom én, akármit is csinál. De azt kimondom százszor is, hogy ön, bíró ur, ezerszer rosszabb a toronyalatti rendszernél. (A bíró erre már tajtékzik a méregtől s nyomban megindítja a büntügyi eljárást becsületsértés címén a merész ember ellen.)

Bob

Napirend 1901. április 13-án.

Naptár: szombat, április 13. — Róm. kath.: Hermengild. — Prot.: Ida. — Görög-kel. (márc. 31.) Hipác. — Zsidó: Nisan 23. — Nap két 5 órakor; nyugszik 6 óra 29 perckor. — Hold két 1 óra 41 perckor éjjel; nyugszik 10 órakor délelőtt.

Időjelzés A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő és zivatarok várhatók.

— (Pécs város közigazgatási bizottsága) ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöklete alatt a városháza közgyűlési nagytermében. Az ülés rendes határideje a tegnapi csütörtöki nap lett volna, de mivel tegnap volt a Bánffy-ünnep, úgy látszik, a közigazgatási bizottsággal is úgy akarták legalább megünnepeltetni a mondvacsinált ünnepet, hogy az ülést mára halasztották el. Résztvettek pedig a mai ülésen: Majorossy Imre polgármester, Tróber Aladár dr. főjegyző, Dragonescu Döme, kir. pénzügyigazgató, Fekete Mihály, tiszti főügyész, Nendtvich Andor, árvaszéki elnök, Csizmadia Géza másodaljegyző,

pontból sem állja meg a helyét. A király bizonyára nagy méretű lovasszobra számára az a fentartott hely először is kicsiny. Másodsor diszharmonia rontja a hatást már első tekintetre, ha egy álló, egy ülő, meg egy lovas szobor jön egy rakásra. — No meg az a jó! Mondok tehát egyebet.

Tisza Kálmán jóvoltából az új ország-házat kitolták egészen a rakpartra, mint az elevátort. Szinte elképzelem, hogy Tisza Lászlót meg Münnich Aurélt — ha ugyan az összeférhetlenségi törvényből előbb nem lesz énekes halott — hogyan fogják holmi szállító hajókon, darukon egyenest a parlamentbe belemelni. No de most hagyjuk ezt. Szóval az új ország-ház mögött a főbejárat előtt óriási buckákkal telehányi térség tátong az ürességtől. Soha ennél méltóbb és alkalmasabb hely a király lovasszobrának az elhelyezésére nem kínálkozik, s a szobor ideállítása annál is inkább illő volna, mert ő felsége uralkodása alatt és engedelmével nyílik meg alkotmányunk ezen hatalmas védőbástyája. Az Isten segítse erre.

Deák Ferenc ülő szobrát vigyék át eztán a most üres középső tere, s állítsák Kossuth Lajos szobrát Deák mostani helyére. Sok esett Széchenyi és Deák szobrainak, különösen a mellékalakoknak hibáiról. Tessék a szobrokat, respektive azok allegorikus alakjait úgy a műizlés, mint a nemzeti felfogás szempontjából illendően restauráltatni. Ha Kossuth szobra a mellékalakok vagy a talapzat tekintetében a dekoratív művészet nagyobb tökélyét mutatná fel, tessék a Széchenyi-szobor banális mellék-

Guth Béla harmadaljegyző, Erreth János, Salamon József, kir. tanfelügyelő, Círer Elek dr., tiszti főorvos, Déván Ottó, kir. ügyész. Krasznay Mihály, Záray Károly dr., Kindl József, Kovácsfi Kálmán, kir. főmérnök és Szuly János. A bizottság az árvaszéki elnök, tiszti főügyész, kir. főmérnök, kir. tanfelügyelő és kir. ügyész havi jelentéseit tudomásul vévén, az előadók ügyei felett is csak néhol támadt többé-kevésbé fontos és érdekes vita s az ülés féltizenkét órára véget is ért.

— (A Zsolnay szobor bizottság) ma délután fél négy órakor tartott ülést a Vigadó nagy termében a beérkezett pályaművek fölötti döntés tárgyában. Az ülésen megjelentek Litke József kereskedelmi és iparkamarai elnök, Záray Károly dr. kereskedelmi és iparkamarai titkár, br. Fejérváry Imre dr. főispán, Majorossy Imre polgármester, Zsolnay Miklós gyáros és Daróczy Aladár dr. főispáni titkár. A szoborbizottság ülése, illetve a beérkezett pályaművek fölötti bírálat még lapunk zártakor is tart s így annak eredményét csak lapunk holnap esti számában közöljük.

— (Egyhavi rend.) A város közigazgatási bizottságának mai ülésében Majorossy Imre polgármester előterjesztette, hogy a városi közigazgatási központi iktatóba a mult hóban beérkezett 3348 ügydarab; hátralék volt 823 darab. Ebből elintéztetett 3389 ügydarab; a folyó hóra áthozott 782 darab. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett 1122 darab; hátralék volt 348 darab. Elintéztetett 1141 darab; maradt 329 darab. Kihágás volt 522; hátralék 348. Elintéztetett 774; maradt 188. Büntügy volt 366; hátralék 27. Cselédkönyv 76; iparigazolvány 55; igazoló-jegy 23 adatott ki. Vidékről a szállókba érkezett utasok száma 834 volt. — Letartóztatott 180 egyén; eltoloncoltatott 51; kötött utlevéllel 12. A bányatelepi rendőrkapitányságnál volt 338 ügy; elintéztetett 328 darab. A központi községi bíróságnál 752 ügy közül elintéztetett 665; megszűnt 41; e hóra áthozott 31 darab. A bányatelepi községi bíróságnál 69 ügyből elintéztetett 50; megszűnt 17; a folyó hóra áthozott 2 darab. Utadóban befolyt 1793 korona; míg a mult év márciusában csak 1514 korona folyt be.

alakjait beültetni az akadémiába s ujakat alkalmazva, a három szobrot méreteik és művészi kivitelük tekintetében megfelelő harmóniába hozni. Ennél sikeresebb megoldást a szimmetria szempontjából sem tudnék elképzelni.

Aztán minden tréfa nélkül, a megoldás ezen módjának bizonyos szimbolikus jelentősége is volna. Deák, a haza bölcsé az ő nyugalmas alakjával maga előtt látja az ő egész művét, a mai 67-es Magyarországot. Gyönyörködjék, ha gyönyörűsége telik benne. Széchenyi már kezdettől fogva hátat fordít az általa alapított magyar tudós társaságnak, nagy oka van rá. Nos, miért ne fordítana hátat Kossuth Lajos, az eszményi liberalizmus egyetlen igaz képviselője a mai liberalizmus irástudóinak és farizeusainak ott a Lloyd-klubban. A dolognak illetően megoldása esetén azonban a székesfőváros bölcs hatósága lesz szives azt a bizonyos bódét, a melyet a Deák-szobor és a Lloyd-klub közre oly tapintatosan odabiggyesztett, onnan kitelepíteni. Leghelyesebb lesz az új vásártéri szobrok valamelyike mögé elhelyezni mindenestül, hogy az odazarándoklóknak is legyen kegyeletük adóját hol leróni.

Elmondtam ezeket a dolgokat, hogy váhára történjék valami. — Ha ezzel a szobor ügye iránt az érdeklődést csak egy lépéssel is előre vittem, magamnak szereztem megnyugvást.

Dixi et salvavi animam meam.

— **(Társas összejövetel.)** A Pécsi Athletikai Club április havi társas összejövetelét szombaton, f. hó 13-án este 8 órakor tartja meg a „Hajó”-szálloda éttermében.

— **(Élet és halál.)** Pécs város közegészségügye nem volt kedvező a múlt hónapban. Csirer Elek dr. tiszti főorvosnak a város közigazgatási bizottsága mai ülésén előterjesztett jelentése szerint ugyanis a múlt hónapban a hevenyfertőző kórok s az influenza is uralkodtak; no meg a vörheny és a himlő is szörványosan fellépett. A kórházak forgalma ugyan 97 apadást mutat, a mennyiben februárban 1045, márciusban pedig csak 948 beteg volt a kórházakban, még pedig a köz-kórházban 792, az irgalmasokéban 112 és a bányatelepiben 43. A halálozások azonban a születéseket felülmúlták; mert márciusban 115 egyén, 67 fi és 48 nő született; elhalt pedig 140 egyén, 62 fi és 78 nő. Ikérszületés 1 esetben volt; házasság 13 kötöttet. Halva született 8 fi és 3 nő. Rendkívüli haláleset hét fordult elő; 3 önkasztás, 3 öngyilkosság és 1 hirtelen halál. Közköltségen 129 járó beteg gyógykezeltetett. A piacvizsgálatok alkalmával 5 esetben rossz tej, 3 esetben rossz vaj és 6 esetben rossz gyümölcs koboztatott el. Ebmarás egy történt; de az eb az állatorvosi vizsgálat alkalmával egészségesnek találtatott.

— **(Kinevezés.)** A m. kir. pénzügyminiszter *Navratil* Ede pénzügyőri főbiztost Eszékre pénzügyőri felügyelővé nevezte ki.

— **(Egyhavi adó.)** *Dragonescu* Döme, kir. pénzügyigazgató jelentette ma a város közigazgatási bizottságának ülésén, hogy a múlt hónapban Pécs város területén egyenesadóban 24.029 k. folyt be, a mi 550 koronával több, mint a múlt év márciusában. Ez esztendő három hónapjában 167.464 korona adó folyt be s itt az eredmény szintén kedvezőbb 19.078 koronával, mint a múlt év első három hónapjában volt.

— **(Névmagyarosítás.)** Kiskoru *Spitzer* Ferenc, siklósi illetőségű, ugyanottani lakos vezetéknevének „Somogyi”-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Szederfák az utak mentén.)** *Kovácsi* Kálmán, kir. főmérnök, bejelentette ma a város közigazgatási bizottságának ülésén, hogy a földmívelési miniszter az állami közutakon a gyümölcsfák ültetésével felhagyott s helyettök — épen úgy, mint a megyében — szederfák ültetését határozta el. E célból a Pécs határában átvonuló állami közutak beültetésére *hatszázötven darab szederfa* már meg is érkezett, melyek elültetése folyamatban van.

— **(Vajay István képviselőjelölt.)** A fehérmegyei vaáli kerületben *Lits* Gyula főispánná történt kineveztetése folytán a képviselői mandátum megüresedvén, ott — mint egyik fővárosi lap mai száma írja — *Vajay* István is fellép. *Vajay* legközelebb a vaáli kerületbe utazik, hogy a kerület községet bejárja.

— **(Okszigén viz és szikviz-adó.)** *Sipóc* István gyógyszer-tára „okszigén-viz” elnevezés alatt egy új élvezeti italt hozott közforgalomba, melyet a városi Tanács azon az alapon, hogy ezt is szénsavval és forrásviz-

zel készítik, mint a szikvizet, a szikviz-adó-szabályrendelet alapján szikviz-adóval rótt meg. Az ügy felebbezés folytán ma a közigazgatási bizottság elé került, a hol *Záray* Károly dr., *Erreth* János és *Szuly* János hozzászólásai után helyt adtak a felebbezésnek s kimondták, hogy a szabályrendelet nem alkalmazható az okszigén-vizre. Nem pedig főképen azért, mert a szabályrendeletben nem foglaltatik benne, hogy a szódavizhez hasonló előállítású egyéb élvezeti italok is a szabályrendelet határozatai alá esnek. Előbb tehát a szabályrendeletet ez irányban kell módosítani s akkor lehet csak ismét az új fajta okszigén-viz megadóztatásáról beszélni.

— **(A pécsi hentes-sztrájkhoz.)** A pécsi hentesek sztrájkjáról írt tegnapi közleményünk némely adatainak helyreigazítására kértünk fel az érdekelt körök részéről, minek annál szívesebben teszünk eleget, mert a közönség csak akkor nyerhet tiszta képet az ügy állásáról, ha ismeri az abban szereplő minden tényező álláspontját. Azt mondják a hentesek, hogy a munkabeszüntetésre, amely rájuk nézve a mai rossz üzletviszonyok között tetemes anyagi kárral is jár, nem ők adtak okot s így nem is vádolhatók azzal, hogy a közönségen akarnak magukat megboszulni azért, mert a hatóság érvényt akar szerezni a szabályrendeletnek, a mely a sertés-vágatást is a közvágóhidra terelte. A pécsi hentesek — a hozzánk küldött nyilatkozat szerint — ugyanis soha egy szóval sem állították, hogy a közvágóhidat egyáltalán igénybe venni és sertéseiket ott leölni nem akarnak, csak azt kívánták, hogy előbb azok a hiányok, a melyeket az állami kiküldött szakértő, *Jung* Péter kőbányai egészségügyi felügyelő megjelölt s a melyeknek pótlására a belügyminiszter a városi tanácsot föl is hívta, pótolva legyenek. Ezek a pótló munkálatok és átalakítások azonban a mai napig sem lettek keresztülvive s dacára annak, hogy e nélkül a sertés-vágatás a közvágóhidon képtelenség, a városi tanács még sem adott helyt a hentesek abbeli kérelmének, hogy az otthon való vágatást a kívánt és elrendelt hiányok pótlásáig engedje meg, pedig ezt annál is inkább megtehetné volna, mert a hentesek készeknek nyilatkoztak azok után a sertések után is, a melyeket ezen átmeneti időszak alatt odahaza vágnak, a szabályszerű vágóhidi díjakat lefizetni. — A közvágóhidon a hiányok pótlása előtt sertést vágni nem lehet, az otthon való vágatást pedig a tanács már most betiltotta: ez és semmi más az oka annak — a hentesek szerint — hogy a munkát beszüntették.

Különben a városi tanács is foglalkozott ma délelőtt az ügygel s abból a célból, hogy különösen a köznép az ő sertéshus, zsír, szalonna, pörcc és hurkszerűségletében tovább is hiányt ne szenvedjen, ma délután négy órára értekezletre hívta egybe a mészárosokat, kiket fel fognak kérni, hogy mivel iparuk úgy is megengedi a sertés-vágatást is, a mészárosok vágjanak a sztrájk tartama alatt sertéseket. Esetleg vidékről fognak egy két hentest, hogy a közönség szükséglete kielégíthető legyen, vagy pedig a budapesti Vásárcsarnokból kérnek sertés húst, zsírt és egyéb hentesárut szállítani.

A mi a hentesek követelményeit illeti, azt *tíz pontban* foglalták össze. Az első pont, hogy a vágóhidhoz az ut sáros. Ez azonban elesik, mert hiszen az ut makadám-kövezettel van ellátva. A második pont szerint az aklokban a sertések a fuladásnak vannak kitéve. A miniszteri kiküldött szerint a jelenlegi aklok, a nyarat kivéve, sokkal alkalmasabbak, mint a nyilt aklok. De különben is a nyarra fognak nyilt aklokot is berendezni, a melyekre egyelőre most szükség nincs. A harmadik pont szerint a forrásó üstök a jelenlegi oldalról a másik oldalra helyezendők. Az üstök

kivülről fűtetvén, áthelyezésük lehetetlen, mert a másik oldalon nincs hely a fűtésre. A forrásó viz feletti kiemelő daru helyett vellt kívánnak, bár a miniszteri kiküldött ezt sem kifogásolta, rendkívüli, csak épen kényelmi okból. A negyedik pont szerint a feldolgosó csarnokba rekeszeket kérnek. Az ötödik pont szerint a hűtő csarnokot és a feldolgosó csarnokot folyosóval kérik összekötni. A hatodik szerint a pacalhelyiségben az üstöt a közép helyezni kérik. A hetedik szerint a hűtő csarnok rekeszeit befűtetni kérik. A nyolcadik szerint a feldolgosó csarnok ajtaja fölé eresztőt kérnek. A kilencedik szerint a kényesservágó távol van a központi csarnoktól és a tizedik szerint vasúti ipervágányt kérnek.

Ez összes kérelmekkel a hétfői városi közgyűlés is fog foglalkozni; azonban a Tanács szerint egy sem oly sürgős, hogy a vágatást annak hiányában a hentesek meg nem kezdhették volna. Így hát a szabályrendeletet nem lehetett felfüggeszteni s ez alapon nem engedte meg a Tanács az otthoni vágatást sem.

Göts Gyula, sertéshizlaldai részvénytársasági igazgató vezetése alatt az éjjel küldöttség ment fel Budapestre a hentesek részéről, hogy a földmívelési minisztert az ügy állásáról informálja.

— **(Öngyilkosság.)** *Rudolf* József, szegzárdi szőlőmives, Szegzárdon, a Csőtönyi-völgyben egy tanya előtt öngyilkossági szándékkal szivébe lött s meghalt. Az arra menő munkások találták meg holtestét és az esetről jelentést tettek, mire a vizsgálat kiment a helyszínére. Ott feküdt vérében a 40 éves ember, kinek baloldalából még szivár, ott a vér s jobb kezében pedig szorongatta a revolvért, melylyel életét kioltotta. A szerencsétlen embert ugyanis elhagyta a felesége, mivel rosszul bánt vele. *Rudolf* azonban nem akart elválni feleségétől, azért annak keresésére indult. Nagyon elkeseredett, midőn *Bence* János sógorától arról értesült, hogy felesége elutazott Szegzárdról Budapestre és többé mitsem akar tudni felőle. Bánatában leitta magát és ily állapotban megtámadta *Bence* Jánosnét, a sógorasszonyát, mert ő segítette elő közte és a felesége között a válást. *Bence* János azután panaszt emelt *Rudolf* ellen, a miért feleségét megverte. A csendőrök elől *Rudolf* elmenekült s napokig a hegyek között bujkált. A romete kápolna előtt bujdosása közben meglátta *Fehérvári* Juliát több leánnyal, a kire rákiáltott: „Megálj, mert agyonlőlek.” *Fehérvári* Juli erre társaival futásnak eredt és a megkeveredett ember csakugyan utánuk lött, de szerencsére nem talált. Ezután ment a Csőtönyi-völgybe, a hol átlötte szivét.

— **(Beleesett a kutba.)** A szülői gondatlanságnak már ismét kicsi hja, hogy áldozata nem lett egy alig hat éves leányka. *Hatos* István gazdálkodó kis leánya az udvaron játszadozott, s míg édes anyja a konyhában foglalatoskodott, a kis leány felmászott a kerek kut kávjára, honnan beleesédült a vízbe. Szerencsére idejekorán észrevették a balesetet s kimertették a kis leányt, kinek néhány, esés közben szenvedett zuzódáson kívül más baja nem történt.

— **(Pirománikus csordás.)** A minap történt, hogy *Harcon* *Szöke* György, ottani gazdának disznóólya kigyuladt és az le is égett. A világosságra a gazda rögtön az udvarra szaladt és látta, hogy a tűz mellett áldogált *Munkács* János elmebajos gulyás, a ki gyönyörködött a lángokban és egyre tüzet

kiáltott. A vizsgálat azután kiderítette, hogy Munkácsi János gyújtotta fel Szőke György sertésöljét, mert piromániában szenved. A veszedelmes gyújtogatót addig is hatóságilag őrizet alá veszik, míg elhelyezhetik a kórházban.

— **(Elfogott róka.)** Már nem egyszer adtunk hírt arról, hogy mennyi kellemetlenséget és kárt okoznak a hássági sűrűben tanyázó rókák a község lakóinak s érdekessé teszi ezt az a körülmény, hogy — hír szerint — a rókák nincsenek tekintettel a különböző idényekre, hanem pusztítanak a mikor nekik jól esik. Történt a közelmúltban, hogy egy ottani lakos arra a kellemetlen tapasztalatra jutott, hogy a kártékony állatok pusztítják az aprójószágait, miért is róka csapdát állított fel az udvarán közvetlen a csirkeől előtt. A napokban aztán, éjnek idején panaszos emberi hangokra lett figyelmes a gazda, s kimenve az udvarra, meglátta, hogy egy idegen ember lába került a rókának szánt csapdába. Már-már azon volt, hogy kiszabadítsa ez embert a kellemetlen állapotból, midőn észrevette, hogy az ismeretlen éjjeli látogató egy zsákot cipel a hóna alatt. Természetesen nyomban tisztába jött azzal, hogy nem a róka, hanem ez az éjjeli látogató dézsmálta meg aprójószágait. A gazda megköszönte a tolvajt s átadta a hatóság embereinek, kik megtették a rókacsapdába került ellen a feljelentést.

— **(Eltiltott lábmelegítők.)** Dacára annak, hogy a villany és gőz korát éljük s rohamosan száguldó szárnyas paripákon közeledünk a teljes modernizálás ideje felé, néhány lassan haladó s nem egy rossz vicc témájául szolgáló vicinális vasut még ma is a rég elfeledett »lábmelegítő«-ket használják télen, a személy kocsik fűtésére. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter — mint értesülünk — most elrendelte, hogy (tekintve, miszerint eme lábmelegítők nem felelnek meg a célnak s nem elégítik ki a közönség igényeit) ezeket a meleg vízzel töltött bádóg kancsókat helyezzék nyugalomba s rendezzék be személykocsijaikat gőzfűtésre. Ez kétségtelenül helyes intézkedés, mely azonban az idén már egy kissé elkészt, mi azonban nem tesz semmit, ha tekintetbe vesszük, hogy az első nyitott nyári kocsival való próbautazást tavaly télen hőkével ékesített mozdonynyal tették meg!

— **(Hamis adóselevél.)** Furkós Dániel, kistelkes gazda könnyű szerrel akarta telkét megnagyobbítani, illetőleg akart nagyobb pénzösszeget teremteni s e végből egy adóselevél állított ki Anka Mihály kárára s aztán követelte rajta az adóselevélben kitüntetett négyszáz koronát, vagy ha nem akarja kifizetni, hát akkor betáblázza az összeget a földjére. Anka Mihály azonban nem ijedt meg, hanem beperelte Furkós Dánielt, mint adóselevél hamisítót, mert ő semminemű adóselevélben eddig nem szerepelt, minthogy adóssága semmi sincsen. Furkós ugyan most már elállott a követeléstől, de már későn, mert az ügy a bíróság előtt van.

— **(Kiesett ablakon.)** Lapunk április 3.-diki számában e címen a hírek között közöltük, hogy Karl Anna, cselédleány, ki a Báthory-utca 2. szám alatti házban szolgál, az ablaktisztogatás közben egyszerre elszédült s kiesett az utcára, ott aztán szivgörcsök jöttek rá. Nagyobb sérüléseket nem szenvedett. A cselédleány gazdája felkért bennünket, hogy — mivel ez az eset megtörtént — közöljük folytatásképpen, miszerint Karl Anna cselédleány epileptikus saját bevallása s az orvosi vizsgálat szerint is. Már most a rend-

őrségnek volna kötelessége az epileptikus cselédleányt letiltani arról, hogy helyben szolgálatba álljon s ugyancsak kötelessége volna a cselédközvetítőket felhívni arra, hogy neki helyet ne közvetítsenek, mert a gazdára épen nem kellemes, ha cselédje ilyen bajban szenved, az meg épen kellemetlen, ha — miután, mint a jelen esetben is, előzőleg nem ismerik a leány baját — nyavalyája következtében nyomorék lesz, vagy esetleg halálát leli. Ha az a lány emeleti lakásból esik le, bizonyosan meghalt volna s kit ért volna a vád, kit sujtott volna a közvélemény s a törvény? A gazdát, kinek nem volt tudomása a cselédleány epilepsziájáról. E tekintetben ugy a rendőrségnek, mint a cselédközvetítőknél szigorú kötelessége volna a cselédlek egészségi állapotáról tudomást szerezni s a mélyeknek hasonló betegsége van, azt a szolgálattól eltiltani, illetőleg neki helyet egyáltalán nem szabadna — büntetés terhe mellett — szerezni.

— **(Talált gyűrűk.)** Heiss Katalin, pécsi cselédleány, ma reggel a becsületes megtalálók büszke öntudatával állított be a rendőrséghez, hol két darab gyűrűt adott át, melyeket talált. A gyűrűk azonban rézből vannak s összértékük, a legmerészebb becslés dacára is, csekély két korona, mindazonáltal a reájuk netán igényt tartó, igazolt tulajdonosuk átveheti a rendőrségen gyűrűit.

— **(Megszökött béreslegény.)** Kratussek Vince, pellérdi gazdálkodó a napokban panaszt emelt a községi előjáróságnál, hogy Kovács Nagy József béreslegénye tőle megszökött s magával vitte a gazdája ezüst óráját, egy öltözet ruháját és cselédársának egy pár csizmáját. A panasz folytán megindították a nyomozást a tolvaj béreslegény iránt, kit azonban eddig még nem sikerült kézrekeríteni.

— **(Tűz a vidéken.)** Mint értesülünk, Klein József n.-peterdi lakos házának udvarán egyik éjjel tűz ütött ki, mely az udvaron volt szénaboglyán keletkezett s nem sokára átcsapott a lakóház tetejére is, melyet azonban sikerült az elpusztulástól megmenteni. A falubeliek azt hiszik, hogy a tüzet gyújtogató okozta s ezért a hatóság emberei ez irányban is indítottak nyomozást.

— **(Virulás enyészet egy ágon.)** Valamikor régen, mikor az abnormitások nem voltak még napirenden, tán elgondolkozott volna az ember azon a különös problémán, hogy két ily homlokegyenest ellentétes fogalom hogy fér meg egymás mellett a természet ölében, egy ágon. De ma már, mikor községes dolog a kétféle gyermek és a hat lábú borjú, kénytelenek vagyunk ily problémával szemben arra szorítkozni, hogy egyszerűen elmondjuk, miszerint ma behoztak a vidékről egy olyan gyümölcsfa ágát, melynek virágai teljes pompájukban nyilottak, míg az ág tövében ott volt még a tavalyról maradt, s magjára száradt gyümölcs. Szóval virulás és enyészet egy ágon.

— **(A körorvosok látogatási díjai)** tárgyában érdekes határozatot hozott legközelebb a belügyminiszter. Egyik vármegye ugyanis megkérdezte tőle, hogy mily eljárás követendő oly esetekben, midőn a körorvos és a községek közt a látogatási díjakra nézve egyezséget létrehozni nem lehet. A miniszter válaszában mindenekelőtt megjegyzi, hogy törvényszerű eljárás mellett ily esetek nem is fordulhatnak elő, mert a választás előtt meg kell történnie az egyezségkötésnek. A helyes eljárás szerint ugyanis a közzétett pályázati feltételeknek tartalmazniok kell meghatározott mennyiségben a látogatási díjakat is, s a pályázó orvos ezen feltételeket elfogadván s ez alapon megválasztatván, ezzel a kérdés is egyezségileg rendezve van. Ha azonban e szabályszerű eljárás mellőzésével akként történt

volna a választás, hogy a látogatási díjakra nézve előzetes egyezség nem kötött, az esetben az orvos igénye az addig szokásban volt látogatási díjak tételein túl nem terjedhet, mert ő ugy tekintendő, mintha az eddigi díj-szabást hallgatag magára nézve is elismerte volna, mindezekből nyilvánvaló, ugymond a miniszter, hogy a látogatási díjak kérdésében általános jellegű, egyöntetűsége irányuló felsőbb hatósági szabályrendeletre szükség nincs s még kevésbé lehet helye annak, hogy a magánorvosok díjtételeit megállapító miniszteri körrendelet díj-szabása alkalmaztassék, mert épen e körrendelet jelenti ki azt, hogy díjtételei nem érintik a községi és körorvosok ama törvényszerű kötelezettségét, hogy a vagyonszálló lakosokat előzetesen kötendő egyezség útján, avagy szabályrendeletileg megállapított díjakért orvosolják.

— **(Fületlen gombok.)** A fővárosi élelapokat gyártó bohémekről azt tartják, hogy ezek a lapok ott készülnek a kávéházi márványasztal körül cikkázó szellemi sziporkákból. Bár a hivatalos és komolyképző Rendőri Közlöny-t nem ily kedélyes bohém-társaság szerkeszti, mégis gyakran igen jóízű élcek jelennek meg ebben a lapban, mint például nemrég az »eleven hullá«, meg a »siket-néma halott«-szerű fületlen gombok és lából vas-karika voltak. A »Rendőri Közlöny« egyik közelmúltban megjelent számában ismét volt egy ilyen kacagtató fületlen gomb, a menyinyiben a körözések között kellő erélyvel közölték, hogy Ipanics Stevo csavargó, kinek ismertető jele, hogy süket-néma, rossz fát tett a tűzre, tehát körözendő és feltalálás esetén elsősorban is illetőségi helyének megállapítása végett hallgatandó ki, melynek megállapítása után illetőségi helyére toloncolandó. Mondanunk sem kell talán, hogy a süket-néma Ipanics Stevo kihallgatása nem csekély gondot fog okozni annak a hatóságnak, mely majd kézrekeríti.

— **(A gyógypaedagogiai szaktanács jelentése.)** A gyógypaedagogiai szaktanács, mely a siketnémák, vakok, hülyék, gyengetehetségűek, dadogók és hebegők oktatás ügyével foglalkozik, most adta ki jelentését az 1900. évről. E jelentésből közöljük a következőket: Ezelőtt 10 évvel 7 gyógypaedagogiai intézetben 416 növendék tanult, ma 14 intézetben 698 növendéket nevelnek: és pedig oktatásban részesül 494 siketnéma, 111 vak, 47 hülye és 46 gyengetehetségű. Internátusban lakott 317 növendék, ezek ingyenes alapítványi helyet élveztek. A többi mint bejáró növendék tanult, a kiről az egyes intézeteknek működő segélyző-bizottságai gyűjtések útján gondoskodtak. A szaktanács az oktatás ellenőrzésén kívül a következő említésre méltó munkát végezte az 1900. évben: Újjászervezte a tanerőképzést. Szakképesítő vizsgálatokat tartott. (Többek közt nálunk szereztek képesítést horvát siketnémák és vakok intézetében működő tanerők, a kik eddig Bécs felé gravitáltak.) Részt vett a párizsi kiállításon. Itt az egyes intézetek nagy érmet (grand prix), aranyérmeket és ezüst érmeket nyertek. A siketnéma intézetek számára egységes tantervet dolgozott ki. Szervezte a kolozsvári vakok és kecskeméti siketnémák és vakok intézetét. A gyengetehetségűek számára Budapesten két kisegítő osztályt nyitott, a beszédhibák gyógyítására is több helyen tanfolyamot engedélyezett. Új intézetek állítására mozgalmat indított Szegeden, Kalocsán és Egerben. A siketnémákról népszerű tájékoztató füzetet íratott, a mely az állam költségén 5000 példányban meg is jelent, e füzetet minden érdeklődőnek küldi meg a szaktanács előadója (Váci). Ugyaníly füzet jelent meg a beszédhibákban szenvedők tájékoztatására is. A társadalom érdeklődése és rokonszenve általában örvendetesen fordul a természet szóban lévő mostoha gyermekei felé, a gazdagok aipitványaiikkal, a szegények filléreikkel áldoznak az emberszeretnek oltárán. A szaktanács a

társadalom rokonszenvét fokozni törekszik lehetőleg. A siketnéma oktatás általánosításának hatósági uton való rendezését is a közeli jövő feladatául tűzte maga elé.

— **(Egy nagy alkotás, mely minden oktatót és mulattatót magában foglal.)** Azon nagy számú bámulatos vonzópont közül, melyet a Barnum s Bailey a föld legnagyobb látványossága magában foglal, különösen kiemelendők: az elefántok, a női bohócok s birkózók, a modern asszony sajtószereplőitől, 70 idomított s egyszerre fellépő ló, óriások, törpék, valamint élő emberi rendellenességek, művészek, 12 férfi s női műlovas, egész sereg összehasonlíthatatlan lég-tornász, futás, ugrás és lóversenyek, az előadások 3 arénában, 2 színpadon, levegőben s versenypályán, a két vad s idomított állatot tartalmazó sereglet, ketrecek vadállatokkal, amphibiák, emlős állatok, valamint 400 pompás ló. Ezek után csodálkozhatunk-e még, hogy ezen óriási műsort és ujdonságot magában foglaló kiállítás olyan sikert ér el? Igen érdekesek az állatseregleti sátor közep folyosóján tartott előadások férfi és női szemfényvesztőkkel, bűvészekkel s zenészekkel, mely utóbbiak sajtószereplő és legkülönbözőbb hangszereken játszanak. Az előadások egyszerűen leírhatatlanok s magukban foglalnak minden mestert s művész mutatványt, a lovaglást, lég-tornászati, akrobata és atléta szakmában, melyekben a férfiak s női művészek versenyeznek egymással az elsőbségért. Barnum s Bailey látványosságát röviden leírni lehetetlen, mind ezt látni kell, a szülők magukkal vigyék gyermekeiket is, hogy nekik megmutassák mind ezen egy jegy árban befoglalt csodálatos és sokoldalú látványosságot. Ezen látványosság London egész lakosságát bámulatra ejtette s most 67 vasuti kocsival ide szállítatik. 50 éven keresztül Amerikában tartott előadásokat és teljességében április 23-án ide érkezik.

— **(Veszetheg.)** Ocsény községben a kutyák között kitört a veszetheg úgy, hogy Dobrik Lajos magy. kir. állami állatorvos a községben megjelenve, több veszett kutyát agyonlővetett és jelentésére a központi járás főszolgabírája elrendelte a zárlatot.

— **(Lopás.)** Eddig ismeretlen egyének behatoltak Molnár János. Ocsény község pénztárosának házába s onnét elvittek egy teli felöltőt s egy pár csizmát.

— **(Elszabadult ló.)** Veres János, pécsi fuvaros ma délelőtt bent járt a városban kocsiával, mely után egy fiatal csikólovat kötött. A kocsival megállt az alsó sétány előtt s míg ő a maga munkájával volt elfoglalva, valahogy eloldódott a csikó madzaga s a kis ló pajzán jókedvvel s vidám csilingeléssel futkosott a Kardos Kálmán-utcán, sőt bizalmasan impertinenciával feltévedt a gyalogjárókra is. Fájdalom, a szép pusztai idill nem tartott sokáig, mert a sétányi rendőr elcsipte a játszi kis csikót, figyelmetlen gazdáját pedig feljelentette a rendőrkapitányságnál.

— **(A nagymosás.)** Nem kell különös tulzás ahhoz, hogy a nagymosással járó gyönyöröket egyszerűen borzalmasnak nevezze az ember, mert a ki már szerencsés volt e gyönyöröket élvezni, az bejárta a házasságot kálváriájának néhány stációját. Más városokban csupán a férj és a családtagok azok, kik megsínylik a nagymosást, nálunk Pécsen azonban — nem akarván benne maradni a tucatban — az a kedves szokás járja, hogy a publikummal is éreztetik a nagymosás kellemes oldalait. Nem akarunk e kijelentésünkkel sokáig a megértetlenség homályában bujkálni s megmagyarázzuk mindjárt azt is,

hogy miként érezzük meg mi járó-kelők, hogy melyik házban van nagymosás. Lassan, mit sem sejtve haladunk utunkon, midőn előttünk hirtelen vésztyűsüstő sístergés támad s mire egyet lépünk, egy nagy vizáradat közepén állunk s az utcára kivezetett »folyóka« nyílásából kiömlő, nem! — kihömpölygő piszkos szappanlé egy pillanat alatt végig ömlik a szoknyán, vagy nadrágon. S ne méltóztassék azt hinni oh jámbor olvasó, hogy ez talán a közönség érdekében kifejtett tevékenység okozta láz fantasmagóriája, hanem tény, mely többek között tegnap délután öt óra után az irgalmasok utcájának járó-kelőkkel történt meg. — Nos miután nincsenek csatornáink s mert a legaszfaltozottabb utcáink is ily ázsiai módon »folyókákkal« vannak tele, nem mondjuk azt, hogy nagymosást tartó háziasszonyaink ne öntsék ki szennyvizüket, hanem csupán arra kérjük őket, hogy válaszszanak ki maguknak e kellemetlen munkára oly időt, melyben kevésbé veszélyeztetik a járó-kelők ruháját.

— **(Sok a szegény ember.)** Nem beszélünk e cím alatt az ország szegényeiről, mert, hogy ezeknek számát nyilvántarthatassuk, bizony nagy statisztikai kimutatásokra lenne szükségünk. Csupán a megyebeli szegény emberekről szólunk, kiknek száma eléggé tekintélyes. Dacára a már erősen tavaszi időjárásnak, a vidéki lakosság sínyli még az elmúlt zord tél s a kényszer-munkátlanság keserveit s mig többen arra fanyalodnak, hogy koldulási engedélyt váltanak az illetékes hatóságnál, addig sokan külföldi utlevelet váltanak, s bár eléggé kiáltók ama hírek, melyek a nyomorúságba jutott kivándorlókról szólnak, külföldön akarnak boldogulást keresni. Hir szerint az elmúlt hónap folyamán, a külföldi utlevelek iránt benyújtott kérvények száma meghaladja a százat, mi — tekintve, hogy most volna a mezei munkának ideje, tehát némi remény a megélhetésre — eléggé tekintélyes szám.

— **(Verekezés.)** Schilling Antal vendéglőjében mulattak Ocsényben Oszvált János, Széll István és Horváth János. Borozás közben összepereltek, minek az lett a vége, hogy Horváth Jánost úgy összeszurkálták, hogy most az ágyat nyomja.

— **(Csaló ügynökség.)** Alig mulik el hét, hogy a kivándorlók érdekeit szem előtt tartó hatóságok és külföldi konzulátusok rá ne jöjjenek valami »kivándorlói ügynökség« csalárd üzemre. A belügyminiszternek egy leirata szerint, ezeknek az ügynökségeknek száma most ismét szaporodott egygyel. Működésének székhelye Hamburg, hol a csalók emberei, mint a »New-York«, kivándorlói ügynökség tagjai szerepelnek, főnökük Wilson ur presztízse alatt. Üzemeik az eddigi ilyen ügynökségek üzemeihez hasonló, a mennyiben mindenféle áligérettel elszédítve a szegény népet, kivasalják belőle az utolsó fillért is. A belügyminiszter úgy a hivatalos hirdetések, mint a sajtó útján figyelmezteti a kivándorlókat s óvatosságra inti őket.

— **(Családi háború.)** Nem hiába mondják, hogy a házasságok duplán számítanak, mint a háborus esztendő, de némely családban örökös a veszekedés. Soltmann Ágoston mióta visszatért — ez előtt vagy tíz évvel — az oltártól, feleségével folyton veszekedik. A gyermekek persze szépen nevelődnek. Tegnap éppen az egyik kis leánya felett veszték össze, minek következtében

az asszony — mert a kis leányt megverte — oly súlyos ütlegeket kapott a férjétől, hogy most betegen feszik. Az ügynek a bíróság előtt lesz folytatása.

— **(Az ékszerek és a férfiak.)** Rendszerint a férfiak nem igen lelkesednek az ékszerekért, hanem azért tagadhatatlan, hogy egy szép arany óra, egy izléses mellű, vagy egy antik pecsétgyűrű minden férfinak tetszik, még a legpuritánabbnak is. És tényleg, ha már ékszert hord a férfi, legyen az valóban választékos; ily finom izlésű disztárgyakat pedig hol lehetne jobban beszerezni, mint Schönewald Imre pécsi ékszerésznél. — A legkitűnőbb szabályozású »Longhines« arany és ezüst órák, pecsétgyűrűk, mellűk, inggombok, sétapálcák, dohányszelencék (a legszebb monogramokkal) borostyán szivarzó készletek, arany és ezüst láncok, angol gyártmányu crayonok, joujouk és az ugynevezett »Vieliebchen«-eknek való művészi arany és aranyozott emléktárgyak, mint legújabb párisi ujdonságok, a legkényesebb igényeket is kielégíthetik.

— **(Nyomdatulajdonosok kongresszusa.)** Ez év nyarán az ország vidéki nyomdatulajdonosai tartják Győrött első, egyuttal szervezkedő kongresszusukat. Az országban 531 nyomdatulajdonos van, kik sajnosan nélkülözték érdekeik képviselőit az állandó szervezetet. A győri nyomdatulajdonosok külső biztatás alapján a hazai nyomdai viszonyok alapos ismeretében értekezletet tartottak és elhatározták, hogy a szervezkedés munkáját elvállalják. Már ki is bocsátották felhívásukat. E szerint a kongresszust f. évi június hó 29. és 30. napjaira tervezik és annak napirendjére a következő tárgyakat tűzik ki: 1. Védekezés a tisztességtelen konkurrenczia ellen. 2. A papirgyáraknak és papirkereskedők nyomdai munkára megrendelés gyűjtése. 3. A nyomdai ipar képesítéshez kötése. 4. A sajtótermékek köteles példányainak beszolgáltatásáról szóló törvény. 5. Munkáérak szabályozása. 6. Állami nyomtatvány-szükségletek megosztása a vidékre. 7. A magyar vidéki nyomdatulajdonosok országos egyesületének megalakulása.

— **(Egy jóbarát.)** A római szónok ismert mondása szerint kincset bir az, kinek egy jó barátja van. Az meg már valószínű Dárius, kinek két, avagy három jóbarátja van. Manapság azonban a jóbarátság épen olyan ritkaság, mint a rómaiak korában. Az embereket manapság a haszon s az önérdék tüzi egymás: hoz s csak addig van jóbarátunk, mig jó sorsban vagyunk, pénzünk van. Braunschobert Elek és Makacs Imre szabósegédek voltak s egy lakást béreltek. Ugynevezett kuszipajtások voltak, kik mindenképpen készek voltak megosztani egymással. A napokban Makacs pénzküldeményt kapott s nála volt hetifizetése is, mig a másiknak egy krajcárja sem volt. Kért barátjától hát tizenöt forintot szövetre s majd — mint mondá — legközelebb meg fogja fizetni. Makacs megbizott benne és szó nélkül átadta a kívánt összeget, melyet az megköszönve zsebrevágott s eltávozott olyan messzire, hogy most ötödnapra sem tért vissza s valószínűleg önként vissza sem fog térni, mert — úgy látszik — megszökött. A káros feljelentésére most keresik.

— **(Brutális szerelem.)** Egy szegény asszony tett panaszt tegnap a rendőrségen férje ellen. A brutális ember hónapok óta sanyargatja és zsarolja a szegény asszonyt. Veréssel csikarta el tőle keresményét és köszönet fejében félholtra verte az asszonyt, úgy annyira, hogy a nyomorult teremtés heteken át súlyos beteg volt. Tegnapelőtt ismét

megjelent az asszonynál az ittas csavargó s mivel pénzt nem tudott kicsikarni tőle, egy husággal esett neki és ha a szomszédok közbe nem lépnek, tán ott üti agyon az asszonyt, a kihez pedig semmi köze, mert nem törvényes felesége. A veszedelmes gazembert nyomban letartóztatta a rendőrség s most illetőségi helyére fogják toloncolni, véglegesen kitiltván őt a város területéről.

— (**Husár a sifonban.**) Böhözatokból jól ismert jelenet játszódott le tegnap este egyik, különben igen csendes siklósi-utcai háznál. Az ott lakó nagysága, akinek mellesleg legyen mondva, elutazott a férje, édesanyjával együtt sétálni ment. Mikor a szobaleány kíséretében hazatértek ijedten hallották, hogy a lakásból zörgés, csörgés, csengés hallatszik ki. Természetesen lármát csaptak és csak a legelső rendőr felügyelete mellett lépték át a küszöböt. Felkutatták az előszobát, konyhát, de nem találtak senkit, a remélt rabló nem volt sehol sem. Az aggodalmaskodó nagysága, hogy magát megnyugtassa, még a cseléd sifonjának ajtaját is feltárta s alig birt szóhoz jutni, mikor onnan egy eleven husár lépett ki. A zörgést, csörgést, csengést mindjárt megmagyarázta ez a jelenet, de még inkább a szobaleány zivara. Természetesen tisztába jöttek azzal, hogy az aggodalom felesleges volt, a sarkantyus hadfi szép imádoztját akarta csupán meglepni s ő felőle nyugodtan alhatott volna s mégis nyugtalanul pihent a ház népe.

Tőzeg-

klozetteket

teljesen

szagtalanokat

(a tőzeg fertőtlenít és szagtalanít)

jótállás mellett ajánl:

KRAUS ISTVÁN, Pécs,

Bazár-épület.

Művészet, irodalom.

○ **Keresztes hadak.** A kereszténység hadserege kétszer özönlötte el a világot és mind a kettő torduló pont az emberiség történetében, a mely külön korszakot kezd meg. Mind a kétszer az erény nevében támadt fel a puhaság ellen. A keresztes hadjáratoknak vonzó leírását találni a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 103—104 füzetében. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik egyetemi tanár, a kötet szerzője Dr. Mika Sándor. Egy-egy kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révay Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut. 18.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

○ Az »Apollo« c. magyar férfiar gyűjtemény XV. évfolyamának harmadik száma a következő karokkal vezérkönyv és négy szólamban jelent meg: 293—296 kar. Magyar nóták: a) Azt olvastam én valahol . . . (Dankó P.) b) Búsan szól a kecskeméti öreg templom . . . (Dankó P.) c) Csongorádi bírónak a leánya . . . (Tóth S.) d) Gwehrausz! (Zboray Ábris Ma. katonáiból), térfikarra átirta Goll János; 297 kar. Veress Gábor: Székelyek. (Petőfi S. szövegére.) — Az Apollo egész évi előfizetési ára 5 kor. Postai küldemények címzendők: Az Apollo kiadóhivatalának, Budapest, VI. ker., Lázár-u. 18. szám.

Törvénykezés.

§ **Uj járásbírók.** Még ezen évben két új járásbírókat állítanak föl a pécsi kir. ítélőtábla területén. Mindkét járásbírósg fölállítása az illető járásoknak régi, jogosult óhaját képezi. Az új járásbírók székhelyei *Dombóvár* s *Barcs* lesznek, melyek régebben megkapván a főszolgabírói hivatalt, a természetes továbbfejlődés következménye, hogy megkapják most a bírói hivatalt is. Ugy Barcson mint Dombóvárott hamarosan tud fognak esni a helyszíni tárgyalásokon, hogy még az őszszel meg is kezdhesse működését a két járásbírósg.

TÁVIRATOK.

— **Román passzivitás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nagy-szebeni metropolitai közlöny a leghatározottabban megcáfolja a lapoknak azt a hírt, mintha a románok a legközelebbi választásoknál kilépnének a passzivitásból és román nemzetiségi jelölteket állítanának.

— **Nagy sikkasztás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A veszprémi önszegélyző egyletnél *Kövess Jenő* dr. újonnan választott egyetemi ügyész nagy sikkasztás nyomára jött. Mintegy 300 törzsbefizető elvesztette minden betétét az utolsó krajcárig. Az egylet mérlegei 15 év óta hamisak. A károsultak körében leírhatatlan az izgatottság. A legközelebbi órákban elfogatások várhatók.

— **Granátos utcai merénylet áldozata.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Blasz Zsigmond*, a halálra sebzett granátos-utcai pálinkamérő ma reggel teljesen eszméletre tért és dőlben már ebédelt. Az orvosok biznak felgyógyulásában. A merényletről csak azt tudja, hogy valaki fejbe ütötte. Akadozva beszél és baloldala teljesen hűdött. Lábát, kezét mozgatni nem tudja.

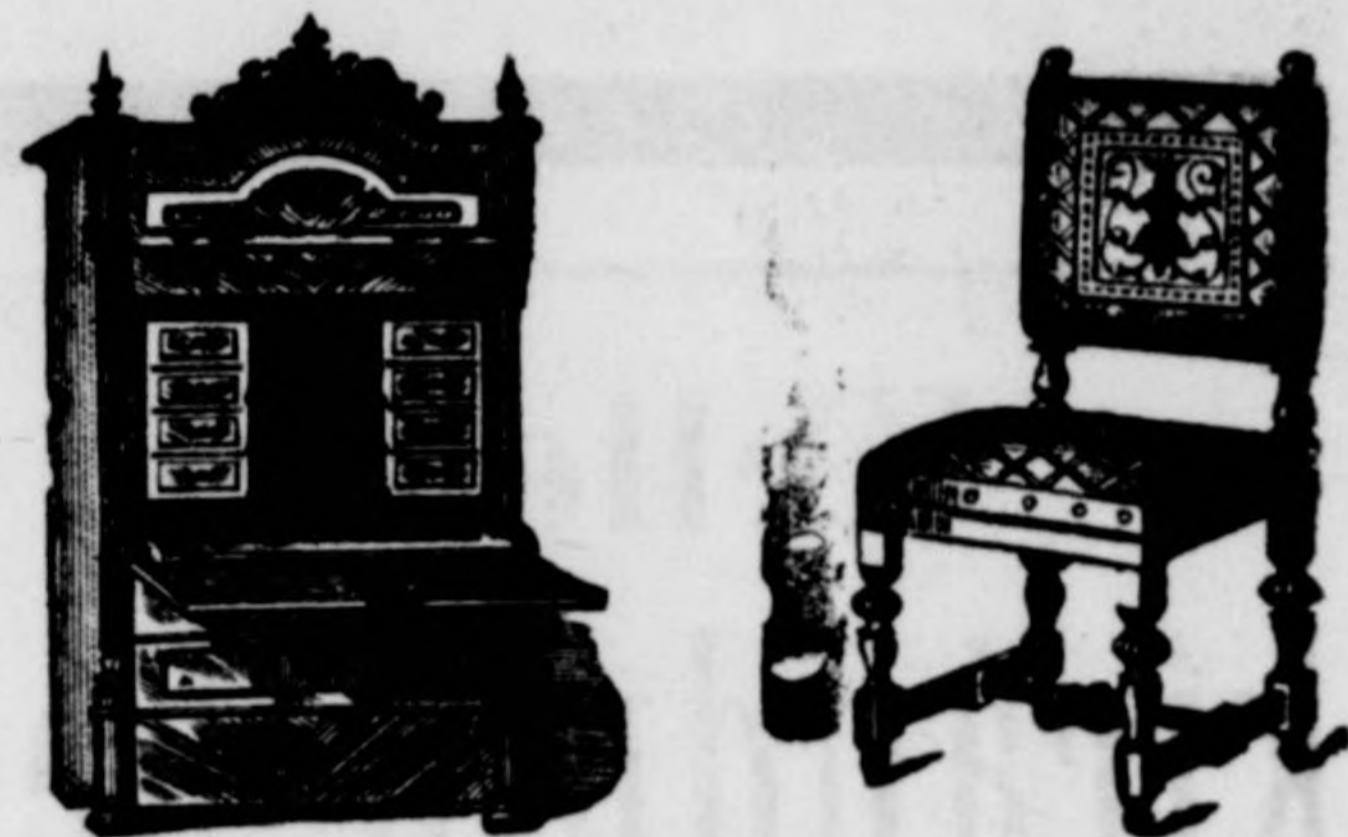
— **Kneiptelep a Balaton mellékén.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Óváry Ferenc*, országos képviselő kezdeményezésére Balaton-Almáiban pompás Kneiptelep létesült, melynek híre bejárta a külföldet is, a honnan a mai napig a világ minden részéből 264 kneipista jegyeztette magát elő a májusi szezonra.

— **Óriási tüzvész.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Kézdivásárhelyről sürgönyzik, hogy a háromszékmegyei Bereczk, határszéli városban a ménes-

istálló kigyuladt és 35 gazdának hatvan épülete elhamvadt. A kár igen nagy, melynek csak igen csekély része térül meg biztosítás révén.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Legjobb készítményü

butorok

legolcsóbban vásárolhatók

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsett, Apáczá-utca 2. sz. a.

(a Takarékpénztári új palotában.)

Külön osztály kárptos butorokra.

Üzlet-átvétel.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy

Piacsek Károly

ezég sirkő- és kőfaragó-üzletét átvettem és azt a fenti cég alatt változatlanul tovább vezetem.

Egyszersmind értesitem a n. é. közönséget, hogy egyedüli törekvésem lesz a cég jó hírnevét továbbra is fenntartani és a t. vevőimet minden tekintetben kielégíteni.

Elvállalok mindennemű e szakmába vágó épület-munkákat, továbbá sirkővek készítését, a legegyszerűbbtől a legdisszesebb kivitelig

a legjutányosabb árakért.

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve maradok kiváló tisztelettel

Piacsek Jenő.

Kossuth Lajos-utca 1. sz.

Magyar-Üröghön

egy teljesen berendezett
vizi-malom

6000 koronáért eladó.

Bővebbet KOVÁCS JÓZSEF vendéglősnél Szulok (Somogym.)

Kellemes kiránduló-hely

RACVÁROSON

Pompár Izidor a „fehér holló“-hoz
címzett vendéglője.

Saját termelésű kitűnő új- és ó-borok!

Pontos kiszolgálás!

Arnyas nagy kert!

547. sz.

1901.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi királyi járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy A németbolyi segély-egylet végrehajthatónak Rosenberg Miklós és neje végrehajtást szenvedők elleni 3400 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. járásbiróság területén levő Nyomja község határában fekvő a nyomjai 77. sz. betétben Rosenberger Miklós és neje szül. Mammel Etelka nevében álló A) I. 1—12. sorsz. alatt felvett zsellér birtokra házzal 2022 korona; A) II. 1—2. sorsz. alatt felvett megváltott szőlőre 234 korona; az A) III. 1—4 sorsz. alatt felvett megváltott szőlőre 88 korona; az A) † 1. sorsz. 701. hrsz. pince és udvarra 100 korona; az A) † 3. sorsz. 754. hrsz. szántóra 104 korona becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi április hó 19. napján d. e. 10 órakor Nyomja községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%,-át készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 21-én 3333. szám a. kelt igazs. ügy. m. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy neki az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsváradon, 1901. évi január hó 30.-án, a kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság.

Schill,
kir. járásbíró.

Felső-Havi-Boldogasszony-utca 42. szám
alatti

háza,

mely áll 8 kisebb lakás és kertből jutányos áron

eladó.

Bővebbet „NÁDOR“-kávéház.

Kertmegnyitás a „Kis-Vigadó“-ban

A „Kis-Vigadó“ kerthelyiségei a mai naptól fogva a n. é. közönség rendelkezésére bocsájtattak. Kimérésre kerülnek:

Kablár-féle kitűnő fehérbor 80 fil. literje
Pécsi asztali-óbor 80 fil. „
Villányi vörös 1 — kor. „

Zónareggeli 16 fillér.

Scholtz Gyula sörgyáros kitűnő márciusi söre naponkint frissen csapoltatik.

Olcsó ebéd- s vacsora-bérlet (3 tál ebéd, 1 tál vacsora 36 kor.)

Naponta kitűnő hideg étek ussonnára.

Fedett tekepálya.

Mindennap rántott-csirke 40 fillér. —
Paprikás-csirke galuskával 40 fillér.

Számos látogatásért esd:

özv. Hirczy Ferenczné.
vendéglős.

A város és vidék kedvelt
találkozó helye!

Uj fényképészeti műintézet.

A n. é. közönség b. tudomására hozzuk, hogy helyben Jókai-tér 5. sz. alatt

fényképészeti

és

nagyítási műintézetet
nyitottunk,

hol fényképészeti nagyítások minden nagyságban egész életnagyságig, egyes személyekről, család, csoport és mellképek a legfinomabb kivitelben készülnek.

Kiváló tisztelettel

Kováts és Schlotter

fényképészeti műterem

PÉCS, Jókai-tér 5. sz.

Pécs, Király-utca 38. sz. alatt

egy pince

800 hektoliter jó hordókkal bérbe adó ugyanott egy szoba és konyhából álló

lakás

és egy kisebb

bolthelyiség

olcsón bérbeadó.

UJ SÖRGYÁR

Vasárnap, április hó 14-én
és minden következő vasárnap délután

az Uj sörgyári

ABBAZIA sörcsarnok helyiségében

A CS. ÉS KIR. 52. GYALOGEZRED teljes zenekara

Scharf Róbert karmester úr személyes vezetése alatt

HANGVERSENYT

tart.

Belépti-díj szabad.

UJ SÖRGYÁR